

Et si ps appellans ueluerit prosequi appellationem suam et pars appellata uellet eam prosequi expedit quod ps appellata instet pro copia habenda appellationis sub manu publica notarii scilicet illius qui instrumentum confecit et si ille notarius negauerit sibi tradere illi us copiam accedat ps appellata ad officialem uel ad alium deputatum super hoc potestatem habentem et ille compellat notarium ad tradendum sibi copiam scilicet scilicet tamen sibi producendo et citari faciat partem ad uindendum sibi decerni copiam appellationis.

Item nota quod ad declarandum collat ores ordinarios in partibus incidisse in penas sicut censuras etc. sic proceditur primo non producuntur coram excoutore deputato in bullis secundo petitur decerni citatio contra ordinarios et eorum procuratores si qui sunt in re et omnes alios sua interesse putantes ad dicendum contra litteras apostolicas et processum in defectu ac requisitione tertio petitur decerni in contumaciam ipsorum nihil dicentium quominus etc. uel dicendum etc. Et illa citatio fit tribus uicibus et ultra quarto ad audiendum se sicut censuras et penas ecclesiasticas in processu contentas incidisse declarari uel dicendum eam quare etc. Semp proceditur per audientiam contradictoriam. Et tunc executor declarat collatores predictos sententias penas et censuras incidisse per sententiam in scriptis in contumaciam ipsorum non comparentium nec dicentium eam quare etc.

Stilus siue Practica Curie finit.

Tractatus de arte Notariatus incipit

Quid sit ars notariatus.	Capitulum Primo.
Quid sit notarius Et unde dicatur.	cap. secundo.
quibus modis notarius appellatur a iure.	. III.
qui sunt et qui debent esse notarii.	cap. III.
Cuius auctoritate notarii conficiuntur.	. V.
que sunt seruanda a notario.	capit. Sexto.
A quibus notarius debet se abstinere.	. VII.
quid sit indictio et unde dicatur.	Octaui.
quid sit Contractus.	capitulum Nono.
quid sit obligatio.	Capitulum decimo.
quid sit consuetudo.	capitulum XI.
quid sit Stipulatio.	cap. duodecimo.
quid sit testamentum.	cap. tertiodecimo.
De diuisione testamenti.	cap. quartodecimo.
qui non possint testari.	cap. XV.
quid sit codicillus.	cap. sextodecimo.
que sit forma codicilli.	cap. decimo septimo.
quis potest facere codicillum.	in eodem.
In quibus differunt codicilli a testamento.	. xviii.
qui testes sunt necessarii in testamento.	. xix.
quando testamentum non ualeat.	. XX.
qualiter partes possunt exhereditare pueros.	. XXI.
qui filii possunt exhereditare parentes.	. xxii.
De instrumento emancipationis.	. xxiii.
de donationibus.	. xxiiii.
de forma testatoris in testamento.	. xxv.
de Arbitrio et eius forma.	. xxvi.

Rom. Adam Rot

Capitulum .I. quid sit ars notariatus

Artes notariatus est ars scribendi et distandi per quam fragilitatis humane negocia roborantur. et phanne memorie comendantur. Et est notandum quod unusquisque discretus notarius siue tabellio quod idem est. quando ipse requiritur ad aliquem actum scribendi debet bene prius considerare et infra archana sue mentis reuoluere specialiter quinque. Primo conditiones et etates eorum qui contrahunt uel qui se obligant. Secundo ad beneficia renuntiandi. Tertio qualitates et quantitates rerum in quibus se obligari seu distrahi debent. quarto diuersitates contractuum. quinto numerum testium in contractibus habendum. Item nota quod in his casibus sunt rogandi testes. scilicet in solutione debiti. In confessione creditoris confitentis sibi solutum esse. In donatione excedente sumam quingentorum aureorum. Et in testamento repudiij. Item ista sunt diligenter seruanda a discreto notario. scilicet ista substantialia que semper requiruntur ad uerum instrumentum utpote. annum domini. indictionem. mensuram. diem. et horam pontificatum pape. in quo loco fit actus. et eius diocesis. et coram quibus ista omnia quilibet fidelis notarius primo debet scribere in suo proprio collo uel libello antequam se subscribat in aliquo instrumento.

Cap. secundum. Quid sit notarius etc.

Est autem notarius siue tabellio que dicitur persona publica

et et que nota sunt consideranda

10
20
30
40
50

substantia instrumenti

h. n. : 400 369

lica officium tabellionatus gerens. ad cuius fidem requiritur ut ipse scribat. et ad perbenam memoriam redigat illa que ab hominibus fiant. Et dicitur notarius a notando quia notare debet et fidele in scriptis redigere omnia illa super quibus ad fidem eius recurritur. Dicitur etiam tabellio a tabularia ueteres solebant scribere in tabula et notare. Et sic tabelliones in iure civili adhuc tabellares appellantur. quia omnia nota debent esse conuentia rebus.

Cap. III. quibus modis notarius appellatur a iure

Item in iure civili Notarius diuersis modis nuncupatur. Nam aliquando dicitur seruus publicus. non quod est seruus quia seruus non potest esse notarius. sed quia seruit omnibus et seruire debet unquam sicut reliquo. et pauperi sicut diuiti. Aliquando etiam dicitur scriba a scribendo. Aliquando etiam dicitur scrinarius quia scripturas suas in scrineis suis debet caute custodire.

Cap. quartum. Qui possunt esse notarii.

Est enim notarius homo liber non colonarie conditionis alteri necessitati non astrictus. et masculus sane mentis uidens et audiens et integre fame constitutus habens plenam noticiam artis notariatus siue tabellionatus. primo enim dicitur homo liber quia seruus non potest esse notarius cum sit publicum officium a quo serui repellantur. Secundo dicitur non astrictus colonarie conditionis quia colonus non potest

esse notarius ne publicis actibus privata miscerent officia. tertio dicitur alteri necesse sit atque non astrictus ut de monachis et canonicis regularibus cum ipsi quantum ad ea que iuris civilis sunt pro mortuis reputantur quia uacate debent diuinis officiis et se non immiscere de istis que in foro aguntur. quarto dicitur masculus quia femina non potest esse notarius cum sit publicum et uirile officium a quo femine repelluntur. quinto sane metis quia notarius non dicitur furiosus sed omnibus beniuolus. Sexto dicitur uidens et audiens quia qui caret lumine uel non audit uel est mutus non potest esse notarius. Septimo dicitur integre fame constitutus quia infamis uel falsarius aut qui fidem non habet orthodoxum non potest esse notarius cum officium tabellionatus sit honor et dignitas a quibus repellitur infamis. Octauo dicitur habere plenam noticiam artis notariatus quia ille debet docere et non doceri iuxta illud turpe est doctori cum culpa redarguat ipsum.

Cap. v. Cuius auctoritate conficiuntur nomina

Conficiuntur autem notarii ex parte principis aut comitis palatini aut alterius cui notarium comitis partem concedit. 2. iste ubicunque locorum arte notarie potest exercere et maxime in terra principis. sed notarius constitutus ab uniuersitate uel communitate in suo municipio officium suum ualeat exercere sed extra territorium suum pro notario non habetur.

Cap. vi. que sunt seruanda a notario.

Debet autem seruare notarius omnia que ratione sui officii in scriptis dirigat quod illa fideliter et caute scribat et sine cuiusque lesione et preiudicio partium non mutando uerba ut iuris subtilitati renouet et renouantibus aliquid aperiat. Etiam debet seruare notarius ut tales adhibeat testes qui a iure non prohibeantur ferre testimonium. Item in carta rasa non debet scribere instrumentum ut radendo litteram materie non auferetur. Item seruare debet quod faciet notam in prothocollo et postea debet extrahere ex illo publicum instrumentum ubi in principio semper debet ponere annum domini et diem in quo celebratur actus et nomen principis si sit apud imperialis et indicationem et nomina contrahentium et testium in quorum presentia fit instrumentum et locum in quo fit actus. Etiam nomen suum certum debet apponere de quo dubitari non possit. 2. debet uti quodam signo in fine subscriptionis et in margine extra instrumentum in principio instrumenti ante subscriptionem.

Cap. vii. A quibus debet se abstinere.

Debet enim se abstinere notarius ne scribat aliqua falsa uel illicita instrumenta iure prohibita ratione personarum uel rerum aut mixta ratione personarum ut si impubes aut furiosus uel similis uellet facere instrumentum notarius non debet conficere. Ratione rei ut si res prohibita a iure alienaretur quando non est in commercium ut liber homo res sacra et ad fidei publicum sicut res ecclesiastice seruari possunt.

nisi in casu puta pro re aliena alienatis. et quibus
aliis tamen cum decreto iudicis. Ratione uero mi
xta ut si impubes uel furiosus uellet legare in suo
testo rem cuius non esset in comertum uel liberu
hominem uel sacram rem uel filiam. Et si notarius ta
lia instra subscripserit irrevocabili exilii dampnatio
puniatur. uel alia pena grauisima iuxta sui cogiti
onem iudici feratur.

Cap. viii. quid sit Indictio.

Indictio est spacium. xv. annorum. ad habenduz
consuetudinem romanorum quia indictio inciu acci
pit a romanis. quando romani sibi totu mundum
subiugarunt et edictum facerent ut omes hoies
de qualibet provincia triplicia tributa soluerent.
propter remotioes terrarum in primum quinquē
nium in fine soluerent aurum ad donationis rupu
et signum. In fine secundi quinquennij es et fer
rum ad fabricandum. argentum ad stipendia mili
tum. Et in fine tertii quinquennij es et ferru ad
fabricandu arma. unde dicebatur indictio aurea ar
gentea ferrea. Et sic instituerunt romani qd nullu
priuilegium et nulla conuentio scripta esset stabi
lis nisi haberet annum indictmentis annotatum. et
hoc ne tributorum memoria soluendorum labere
tur. Notandum ergo qd nos in tribus utimur in
dictione. scilicet in priuilegio. in cereo paschali. et in de
dicatione ecclesiarum. Et dicitur indictio ab indico
as are. quod maxime ad pontifices ptinet. unde.

*Aurea
Argentea
ferrea*

ruo

Edictum regis indicit festa sacerdos. Incipit aut
titulus indictmentis in septembri. quia tunc fit uber
tas fructuum unde pot solui tributum et hoc poti
us intelligi debet extra romanam curiam quia an
nus domini et indictio in romana curia in quolibet
festo natiuitatis domini renouabitur. finis uero
cuiuslibet quinquennij iustum ab antiquis diceba
tur. et est spacium quinque annorum. Et dicitur lu
a lustro as. are. quia in fine cuiuslibet quinquennij
quando tributa soluebantur solebant currere per
ciuitatem cum cereis et lampadibus et magnum
festum facientes. Finitis uero quindecim annis re
nouabatur indictio ut prius. Item nota qd indictio
sumitur equiuoce. scilicet pro spacio. xv. annorum et pro
quolibet anno sicut hoc nomen sabbatum sumit
p septimana et p quolibet die septimane. unde X
Roma tributa dari rex per quinquennia iussit.
Es prius argentum post hec induxit in aurum.
Sic tria lustra suo sunt assignata tributo.
Cum redit octaber indictio est noua semper.
Quatuor atqz tribus illis prelibatis diebus.
Et per quindenos numerando uoluitur annus.
Nota etiam uersus ad inueniendum indictmente
Si per quindenos domini diuiseris annos.
Tres simul adiunges indictio sit tibi primus.
Si nichil exerescit quindenaria indictio certet.
Item Bernardus diuidit annos domini per. xi. et
fac ut prius qd. xi. fuit indictio qm xps e natus
Cap. ix. quid sit contractus.

Lustrum

iv.

xx.

Contractus est duorum uel plurium benepla-
citur et assensus in scriptis 2 in manu publice re-
dactus uel etiam obligatio hinc facta potest dici
contractus.

Cap. x. quid sit obligatio.

Obligatio est iuris uinculum quo persone obli-
gantur aut astringuntur ad aliquid dandum ul' fa-
ciendum. Et nota qd obligatio triplex est scilicet
realis personalis et mixta. Realis est quando res
proprie obligantur. Personalis est quando stipula-
tio interuenient. Mixta autem est quando res 2
persona simul se obligant. Item si fuerint duo rei
debendi uel plures. et si uterq; in solidum obliga-
ret uterq; secundum ius ad soluendum compellitur.
et illa uocatur noua institutio etiam si fideiussor
unicus fuerit. grauatus in aliquo illi semper iura
subueniunt. concessum est enim fideiussori bene-
ficium quadrimestre. ut non teneatur soluere. si
non potest a die termino solutioni prefixo post
illum terminum transactis quattuor mensibus di-
catur quadrimestre tempus. Item si fuerint duo
uel plures fideiussores tunc adrianus imperator fe-
cit unam epistolam que continet qd quilibet eoru
libenter partem suam soluere debet. Item in bene-
ficio lex dedit ut prius in principali debitor. et
si non habuerit ut satisfaciat tunc fideiussor in-
curritur. Item emptio est uerbum regale et res di-
citur emptā. Item emptor non tenetur re emptā

Realis
obligatio personalis
Mixta

restaurare emptori nisi in casu in quo fuerit cui
dus ab emptore. Item in contractibus nemini
fraus procurari debet.

Cap. Vndecimum. Quid sit consuetudo.

Consuetudo est unus usus rationalis longo
tempore confirmatus nullo tempore interruptus
sed frequenti actu sine contradictione inductus
uel cuius iam non existit memoria inductus ad
alios actus utentium comprobatus. Vel aliter. co-
suetudo est quoddam ius moribus institutum qd
pro lege subscribitur quando deficit lex. Consue-
tudo que damnosa est ecclesis non potest stare.
Item consuetudo interpretatur legem siue statu-
tum episcopi ut per ipsam consuetudinem decla-
retur statutum. Item consuetudo prescripta p
iudicat iuri communi. ut de aliena ecclesia tantu
obligatur quod est contra ius commune. Item co-
tra ius posituum preualet consuetudo rationali
prescripta. Item consuetudo non excusat in delictis
peccantem.

Cap. Duodecimum. quid sit stipulatio.

Stipulatio est interrogatio petitiua adiuncta
responsione promissionis. ut si interrogans dicit
dabis mihi equum. et dans respondit dabo tibi. et
facta est stipulatio. Et dicitur a stipulo. la. lu. qd est
firmum. quia stipulatio debet esse firma. Et nota

dum est q̄ socius pro socio potest stipulare et
et filius pro patre et frater pro fratre et p̄cu-
rator pro impubē. curator pro adulto et seruus
pro domino suo.

Cap. xiii. De testamentis.

Testamentum est iusta sententia alicuius qui
post mortem suam uult cum institutione heredi
uel hereditatum. Vel aliter. Testamentum est que-
dam solennis sententia uoluntas cum institutione
heredis. quia sine institutione heredum non uale-
t testamentum. in quo testamento nemo potest le-
gem imponere. a quo recedere nō licet cum ambu-
latoris sit uoluntas usq̄ ad exitum uite. Testamē-
tum autem nisi testatore mortuo uires non habet.
Et dicitur testamentum quasi mentis testatio.
Item olim heres aliquando poterat esse testis in
testamento nunc autem uerus heres testis nō est.

Cap. xiiii. de diuisione testamenti.

testamentorum autem aliud in scriptis et ali-
ud sine scriptis. ita q̄ non fiet in scriptis sed in p̄-
sentia testium. Et dicitur testamentum nuncupa-
tium sicut sunt predicta duo testamenta uidelz
quando coram tabellione et testibus nuncupator
heredes instituit ad ea que in testamento ordinā-
tur et non interuenerunt alie solennitates et ideo

dicitur. sine scriptis hoc est sine solennitatibus.
quod quidam faciunt. et dicunt ualere. Et sunt iste
solennitates q̄ testator propria manu scribat si
litteratus est uel si scribere non potest tunc alius
scribat de eius licentia et ostendat seu offerat il-
lud coram septem litteratis personis pro testibus
rogatis atq̄ requisitis. dicens istud suum testa-
mentum esse quod offertur. non tamen refert an
illi testes sciant que continentur in testamento ul-
non et sint in eo scripta nomina heredum et pre-
dictus testator uel ille alius qui scripsit. litteras
eius scribit in presentia septem testium. et in te-
stamentum quosq̄ de testibus etiam se subscribat.
et etiam unusquisq̄ testium uno et eodem die si-
gillum suum apponat sed si testes litterati fuerit
tunc unusquisq̄ testium se propria manu uno et
eodem die se subscribat. alias sine illis solennitati-
bus testamentum non ualeat. Quomodo uero hoc
testamentum fieri debeat et in qua forma scriba-
tur et quomodo ponatur obmittitur hic quia a cō-
suetudine nostri temporis est alienum. Fit etiam
aliquando testamentum sine scriptura ita q̄ quā-
do habetur tabellio tunc testator aduocet ad se
septem testes in ciuitate aut in uilla et exponet
eis testamentum siue dispositionem suam et he-
redum suorum nominationem et institutionem.
et rogat illos esse testes. Mortuo autem huius-
modi testatore tunc aliquis habens uim in testō

accedit ad iudicē civitatis uel uille narrādo sibi hęc
tunc iudex uocatis heredibus legatariis et fidei
missariis siue ueniant siue non et committant ali
cui tabellioni testes ipsos ad noticiam testamēti
et ad perpetuam rei memoriam recipere et ipsi te
stes iurati apponant nomina eorū unusquisq; si
gillatim et interrogetur unus quisq; de nomine 2
etate testatoris de uerbis eius quibus usus fuerat
in suo testamento specialiter ad heredum institu
tionem et de anno die et loco Et testibus his ex
aminatis legentur dicta testium coram iudicē p
sentibus aliis testibus et tabellio de mandato iudi
cis publice dicta testium et tunc se subscribat.

Cap. xv. de his qui testari non possunt.

Isti sunt qui testari non possunt et prohibentur
a lege facere testamentum. Primo impubes uel
mafculus minor quindecim annorum. Item filius
familias non potest testari etiam si pater consen
tit nisi de castrensi uel quasi de pcculis de quibus
etiam preter patris uolūtatem testari non potest
Item mancipatus uel furiosus non potest testari
quia furiosus est. Item de prodigo cui honorū ad
ministratio est interdicta. Item mutus et surdus
etiam si sciat litteras non potest facere testamē
tum suum. Item damnatus ad mortem aut mori
atur aut efficiat seruus pene. Itē qui dubitat de
statu suo utrū sit seruus uel liber aut paterfamī

filius familias. Item qui datur obsides p captiuis po
puli romani. Item qui est damnatus de crimine fa
moso. Item monachus uel etiam canonicus regula
ris. Itē hereticus et q; comiserit crimē lese maiest.
Item cecus nō potest testari nisi habita quadā forā
li cura solennitatis quia ubi uersatur manus pericu
lum ibi adhibeatur manus consilium. Item nota he
redes instituere est aliquem post mortem suam in
loco suo ponere et in omnibus suis bonis dominū
statuere. Itē heres q; succedit ad bona defuncti.

Cap. xvi. Quid sit codicillus.

Codicillus est quedam dispositio ultime uolū
tatis sicut heredum institutio. Et potest fieri multis
modis. Aliquando codicillus fit ante testamētū
et tunc de testamento sequenti facienda est men
tio precedentis codicilli. quandoq; uero codicillus
fit post testamētū 2 post alium seu alios codicil
los quia plures codicilli possunt fieri ab una perso
na et tunc facienda est mētio nō solū de testamē
to sed etiam de pluribus codicillis precedentibus
Aliquando etiam fit codicillus nullo precedētis
sequenti testamento et ualet et seruatur.

Cap. xvii. De forma codicilli.

In nomine domini amen. Ego iohannis 20. ta
lis die 20. propria et spontanea mea uo
lūtate 13 egrotās corpe tamen sciēs in mēte in pñ
tia tal. 20. spēaliter a me rogati codicillū facie in

quo principale meū testū p manus eiusdē nōri.
confirmat q̄ precipio q̄ uxor mea margareta ha
beat de bonis meis super rebus quas in meo testa
mento sibi reliqui domum meam. et domino Io
hanni filio meo libros quos ego reliqui confratri
bus suis oibus relictis et legatis mei testi p̄dicti
quem quidē codicillum perpetuum et firmū ha
bere uolo contra quem si quis filiorum meorū ue
nire presumpserit dabit alio obseruanti perpetue
unum florenū. uel hic codicillus perpetue rōmēz
firmus. et illa forma codicilli fit p̄ testamētū
et nulli possunt facere codicillos nisi quibus supra
permissum est facere testamentum.

Cap. xviii. qualiter differūt testūz et codicillo.

Item differunt testamētū et codicillus q̄ ali
quando in testō fit indirecta institutio et heredi
tatio. In codicillo autē nisi p̄ fidecōmissionē ut ille
qui fuit heres ab intestato. hereditariā aiteri re
stituatur ut supra in prima forma codicilli. Sed in co
dicillo nō pōt fieri substitutio a testatore. nec aliq̄
conditio apponi que nocet heredum institutioni.
Item in testō requiruntur regulariter. vii. testes
rogati. sed in codicillo sufficiunt. vi. t̄ nō rogati.
Item posterius testamentum tollit primum ipso
iure et nō pōt quis docere de duobus testamentis
relictis q̄ utrunq̄ ualeat. posterior autē codicillus
nō rumpit primum nisi expresse contradicat ei et
nō pōt q̄ credere pluribz codicillis si se contradicūt

Cap. xix. de testibus in testamento.

In testamento requiruntur regulariter septem
testes qui sunt presentes et debent rogari. sed
ille qui scribit testamentum in numero. vii. testiū
cōputatur. Etiam possunt cōputari in eodē nume
ro legatarij qui p̄sentes sunt. et hoc est uerū nisi
esset questio inter heredes et legatarios tūc lega
tarius nō pōt esse testis in ista cā. tutius tamē est
q̄ ponantur alij testes si haberi possunt. Item in te
stō ceteri in uillis sufficiunt. v. testes. si plures nō
possunt haberi. Item in testō istorū militum qui
pro salute romani imperij iurauerunt se nō uindi
catorios mortem aliquando sufficiunt duo aliqua
do unus testis. Item in testō condito in presentia
imperatoris et p̄cibus porrectis ut audiat. nullus
testis requiritur. Item in testō p̄hibentur esse te
stes mulieres et hermafroditi ipubes furiosi mu
ti et surdi et cui bonorū suorum administratio in
terdicta est. et seruus qui omnīu opioni tūc tem
poris nō habetur liber. et omnes qui sunt in p̄tate
testatoris. Item heres scriptus et in cuius p̄tate ē
heres et quem habet heres in potestate. ut supra.

Cap. xx. Quando testamētū nō ualeat.

Attendendum est igitur diligenter q̄ sic cōtra
ea que supra scripta sunt fiat instrūm scriptum
uel conditum nō ualeat talis nota. ualeat si testator
nec scribere nec artificiali log pōt q̄ tūc mortuo

similis est et in hmoi testō falsitas committitur.
Item debet recitari et tradi testamentū uno 2 eo
dem contextu ita q̄ nullus alius actus postea po
natur nisi medicamis uel necessitatis causa. Itē
si rumpitur testamentū solū quo ad administratōz
s. in legatione filiū p̄sonaliter. quia ita intelligitur
in filio nato p̄tento. dicit̄ aut̄ postumus quia nā
scitur post mortem patris. Item rumpitur testa
mentum primum dum aliud ab eodē testatore le
gitime factum appareat. Item nō ualet si nemo ē
institutus heres. Item si imperfectum abolutum
cancellatum uel in aliqua parte uiciosum.

C. xxi. Qualr p̄ntes p̄nt exhereditare pueros

Sciendum est q̄. xiii. sunt cause propter quas
pater et mater auus et auā possunt exhereditare
pueros filios et nepotes. Prima est cum filius inie
cerit manū uolentē in patrem aut eum effēde
rit. Secunda quando magnā iniuriā uel contumaci
am patri fecerat. tertia si patrē in criminibus r̄is
accusauerit de crimine lese maiestatis uel de effē
sa rem publicam ciuitatis tantum. in his duobus
licite nō p̄t fieri exhereditatio fili. quarta si filius
maleficus fuerit factus seu cū maleficis cōuersat̄.
quinta si filius machinatur in mortem patris.
Sexta cā si filius calumiose mouerit litem patri
in qua lite fecit patrem grauā damna sustinere.
Septima si filius rogatus in carcere ob debita in
cruso patre fideiubere pro eo noluerit. Octaua si

filius prohibuit patrem testari. Nona si filius est
ioculator contra uoluntatē patris nisi pater habu
erit eandem professionem. Decima si filius nō con
sentiat patri uolente eum honeste docere secundū
patrimonium uiri. sed potius uult cum filia luxuri
ari. Undecima si filius concubine patris sui se im
miscuerit. duodecima si filius suum neglexerit fu
riolum in quo casu ipse hereditandus esset. tertia
decima si filius patrem a sarracenis liberare nolue
rit et pater in captiuitate moreretur hereditas
ad ecclesiam spectat. quartadecima si filius esset
hereticus pater uero catholicus.

Cap. xxii. q̄n filii possūt exhereditare p̄ntes.

Visis aut̄ de cāis quibus parentes possunt ex
hereditare pueros. Sic etiam filii parentes et ne
potes auum et auam. et sunt septem casus. primus
quando pater filium de crimine accusauit excepto
de crimine lese maiestatis. sed si pater filium per
uenenum uitam suam insidiatus fuerit. tertius si
pater uxori filii sui se immiscuerit uel concubine.
quartus si pater prohibuit filios testari de his q̄
bus testari possunt. quintus si pater nō r̄git curam
filio faciendo sibi medelam. sextus si pater filius
a sarracenis captum nō redimeret et filius more
retur in captiuitate tunc bona filii debent dari p̄
redemptōne captiuorum. septima si pater est he
reticus et filius est orthodoxus.

Cap. xxiii. de instrumento emancipatōis

In noie d. amē. dñs. n. tal. corā p̄sētia iudicis
domini epr̄. n. constitutus eius filiū ibidē p̄sentē
a se emancipauit et a pt̄ate sui patris eū relaxauit
necnō a sua manu 2. paterni exili pt̄ate peritus ex
emit. et dimisit eundem ita q̄ sine patris pt̄ate
exnunc testare agere contrahere et singula tā in iu
dicio q̄ extra facere liberare exercere q̄d quilibet
paterfamilias sui iuris existens facere p̄t In qua
quidem emancipatiōe eius dedit et tradidit ip̄si
unā domū positam in loco uel in uicō tāis cōfirmis
et cum iuris occasiōe sibi et ipsam rem aut ip̄si rei
ptinenti. constituens se ipsam rem predicto noie
possidere quousq̄ ipsius rei possessionē acceperit
corpalem sua auctoritate a retinente deinceps et
licentiā omnimodā dedit. p̄mittens se uel suos he
redes dicto eius filio emancipato pro se et suis he
redibus stipulari p̄dictam emancipationis donati
onē et omnia et singula subscripta recte et firme
tenere et contra ea nō facere uel uenire aliqua rati
one uel causa de iure uel facto sub obligatione om
nium bonorum suorum quibus oibis sic p̄actis
dictus iudex suam manū et cōmunis ciuitatis aue
toritate interposuit decretum. Nota etiā q̄ auus
nepotem a filio emancipare p̄t et in illū habeat in
pt̄ate sua. aut si ipse nepos natus aut conceptus e
rat anteq̄ pater esset emancipatus. et illud q̄d di
ctum est de nepote intellige etiā de nepote.

Cap. xxiiii. De donacionibus.

Nota q̄ donatio excedens quingentes aureos
debet p̄scidi et donatori insinuari et fieri corā
eo et a p̄sēde cōfirmari. s. cui fit donatio non re
maneret. Nota etiā q̄ debet fieri donatio pre
sente donatore uel eius procuratore recipiente 2.
ad illud sp̄aliter constituto. Item q̄ donatio in
ter uirum et uxore patre et filium non ualet nisi
morte confirmetur. id est q̄ nō possit reuocari e
tiam q̄diu uiuet. Item nota q̄ scdm̄ leges admi
nis tres testes cum notario in instrō poni debent
Sed in cognitione debiti quinque sunt necessari. s.
scdm̄ canones duo testes sufficiunt etiam in ulti
mis uoluntatibus et ad pias causas.

Cap. xxv. de diuisione testamenti.

Item nota q̄ testator in disponendo res suas
debet esse sane mentis. quia ordinatio siue dispo
sitiō rerum suarum est triplex. una uocatur testa
mentū. alia uero codicillus. Et legitime due ordina
tiones ultime uoluntates uocentur tertia tamen
principaliter d̄ iure uocatur ultima uolūtas. Nota
etiā q̄ in testamento solenni tria sunt necessaria.
uidelz. heredū institutiō. numerus. vii. testium q̄
sunt rogati a testatore. 2. tabellio ex n̄s sufficiēs
q̄ pficiat instrū. uno ex his deficiente testū nō
ualz. codicillus aut idē sonat sicut legatū p̄ relictū.
Vnde ultima dispositiō continet quasi tres om
nes codicillos. legata uel relecta totum dicitur codi
cillus. ordinationes uero que ualere nō possunt ut

testamentum possunt favore iuris valere. et in his
codicillis siue ordinationibus aut dispositionibus
sufficiunt quinq; mares seu femine. dispositio autē
ultima nō pōt aliquando probari nisi per vii. testes
rogatos et uocatos prout testamentum. nec etiā
per quinq; testes ut codicillus alie possunt probari
p̄ duos p̄ tres ut supra. 2. hec ultima uolūtas uocatur.

Cap. xxvi. de Arbitrio et eius forma.

Arbiter nō debet sacramento constringi. s; cō
promitti. quādoq; etiā cōpromittitur ad arbitriū
et quandoq; ad amicabilem cōpositionem. huius autē
differunt quia arbiter tenetur tantum examinare
et p̄ sniam diffinire. cōpositor autē amicus pōt
de questōibus inquirere in factis inquisitōis alter
catōis et absq; iuris ordine seruato cōponere que
stōes arbitrio boni uiri. sed arbiter pōt p̄cedere
scdm ordinē iuris et cōsensu p̄tū. put equū sibi
uidebit̄ per sniam terminare. Item nota q; actio
est ius p̄sequendi in iudicio et sibi debet̄. Item q;
interueniente fraude factū est de iure p̄ficere nō
debet. Item supflua nō uiciant instrū. uel unum
uerbū bis uel plures positū. siue uerba idē sonātia
uicium nō faciūt minus rectū. Item si res uēdita
tradi nō pōt libere emptori uenditor damnū em
ptori nō tenetur. Item q; bona mariti sunt obliga
ta uxori tacite prodere. Et hec dicta sufficiant.

Finit tractatulus de arte notariatus.

5
Taxe Cancellariē aplice quē solū
tur quatuor uicibus tantū. sed et
diuo Sixto Pon. max. Et primo.
De expectatiuis.

Expectatiua ad unum beneficium pro p̄sente se
cundū regulas cancellariē. Gratiola. gross. xii.
Executoria uero taxatur ad Grossos. .x.
Ad duo beneficia Gratiola. grossos. .xiii.
Executoria. grossos. .xi.
Et ad plura beneficia pro quolibz bñ fictio gross. .ii.
Si fuerit ad beneficium cuiuscunq; taxe. pro cle
rico seculari addantur. grossi. .iiii.
Pro religiosi cū translatōe addant grossi. .ii.
Et si religiosus habuerit expectatiuam ultra unū
beneficium pro quolibz beneficio. gross. .iiii.
Et si p̄dictis gratis fuerit clausula anteletōm uel
p̄rogatiua ad instar fam. uel alia addat̄. gr. .xxv.
Si dispensetur super defectu etatis in eisdē lris
quoad beneficium curatū p̄ uno anno gross. .ii.
Pro duobus annis addant gross. .vi.
Pro quolibz ultra addantur gross. .ii.
Si fuerit clausula q̄ primum legitime fuerit etatis
propter laborem scribēdi addantur grossi. .ii.
Si super defectu etatis quoad prebend cathedra
lis ecclesie narrādo regulā cancellariē add. gross. .ii.
Si derogetur statuto ecclesie addant grossi. .v.
Et si expectatiua fuerit ad prestimonia unius du
orum trium 2c addantur grossi. .iiii.

Rom. ad. Sam. Red.